

Bill Clinton's verraad aan Israël

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 12 oktober 1994) (laatste bewerking: 14 december 2015)

Clinton was één van de 'architecten' van de op 13 september 1993 gesloten [Oslo-akkoorden](#) en is daardoor mede verantwoordelijk voor de verschrikkelijke prijs die de kinderen van Israël hebben betaald voor dit duivelse document. Het heeft Israël iedere veiligheid ontnomen, ondanks dat het grote delen van het Bijbelse land Samaria en Judea aan het PLO-bewind heeft overgedragen. Op 14 december bevond Clinton zich in Gaza om temidden van ruim duizend Arabieren de stemming mee maken over het verwijderen van de vernietiging van Israël uit het handvest. De hele wereld keek mee toen alle gedelegeerden vóór opheffing stemden. Gejuich in het Westen maar Arafat deed niets en ging over tot de orde van de dag. De voormalige terreurbaas is nooit van plan geweest het handvest te wijzigen of welke gesloten akkoorden dan ook daadwerkelijk na te komen. Hij heeft nooit het plan opgegeven de staat Israël te willen vernietigen. Juist onder Clintons regeerperiode hebben Arafat en zijn trawanten alle vrijheid gekregen de Oslo-akkoorden met voeten te treden.

Clinton was volledig op de hoogte van Arafats betrokkenheid bij terroristische aanslagen maar om het Oslo-proces niet te frustreren werd alles door de vingers gezien. In het boek "The High Cost of Peace" schrijft de auteur Yossef Bodansky dat Clinton's activiteiten hebben geleid tot de dramatische terroristische aanslagen die de wereld ooit gezien heeft. Hij heeft ervoor gezorgd dat de Arabische wereld zich vijandiger is gaan opstellen t.o.v. het westen. Als onderdeel van de Oslo-akkoorden dwong hij Israël akkoord te gaan met de vrijlating van alle 'politieke gevangenen' waaronder terroristen met bloed aan hun handen. Zo dwong hij Israël de terrorist Mohammed Atta -die een gevangenisstraf uitzat vanwege een bloedige aanslag op een bus in 1986- vrij te laten. Tot

een van de onderdelen van de Oslo-akkoorden behoorde de vrijlating van alle politieke gevangenen maar Israël weigerde terroristen met bloed aan hun handen vrij te laten waaronder Atta. Bill Clinton en zijn minister van Buitenlandse zaken Warren Christopher 'eisten' echter dat alle gevangenen vrijgelaten moesten worden. Atta werd vrijgelaten en met dank aan Clinton was hij vervolgens één van de terroristen die op 11-9-2001 betrokken was bij de aanslagen op de Twin Towers in New York. Deze gebeurtenis is destijds uitvoerig door Amerikaanse Tv-netwerken gemeld, maar later door de Amerikaanse overheid gecensureerd.

Clinton beloofde in zijn beide verkiezingscampagnes de Amerikaanse Ambassade van Tel Aviv naar Jeruzalem te zullen verplaatsen, maar is deze belofte nooit nagekomen. Het Amerikaanse Congres heeft op 24 april 1990 met overweldigende meerderheid de beslissing genomen [Jeruzalem](#) te erkennen als hoofdstad van Israël. Daarnaast werd naar aanleiding van de "Jeruzalem Embassy Relocation Act (S.2737) in 1995 besloten, de ambassade van [Tel Aviv naar Jeruzalem te verplaatsen](#). Om de Joodse kiezers te paaïen beloofde Clinton hieraan onmiddellijk gevolg te zullen geven zodra hij tot president zou zijn gekozen. Maar eenmaal gekozen zei hij rekening te moeten houden met de gevoelens in de Arabische wereld en kwam hij plotseling met het argument dat de "Landrovers van Ramallah" ook rechten konden doen gelden op Jeruzalem als hoofdstad van hun 'toekomstige' Palestijnse natie.

Ook gebruikte Clinton, net als een aantal van zijn voorgangers, de economische hulp aan Israël als pressiemiddel om Israël te dwingen tot het opgeven van het aloude Bijbelse thuisland. In het jaar 2000 beloofde hij 800 miljoen dollar aan Ehud Barak vanwege zijn terugtrekking uit Libanon. Daar is nooit een cent van ontvangen. Gedurende zijn bezoek aan Jeruzalem in 1998, ontmoette Clinton Ehud Barak en beloofde hem persoonlijke ondersteuning in de verkiezingsstrijd om het premierschap van Israël. Kort daarna huurde Barak drie Amerikaanse politieke adviseurs in, James Carville, Robert Shrum en Stanley Greenberg. Dit drietal had ook een prominente rol gespeeld bij Clinton's eigen campagne om het presidentschap van Amerika in 1992. Carville vertelde de New York Times dat hij Clinton regelmatig informeerde over de vorderingen die Barak maakte. Intussen schoffeerde hij Israël's toenmalige premier Benjamin Netanyahu op een ongekend schandalige manier.

De druk die hij en de minister van Buitenlandse zaken, Madeleine Albright op Netanyahu uitoefenden was enorm. Albright ontbood Netanyahu als een kleine jongen naar Parijs, in plaats van zelf naar Israël af te reizen, en tijdens Netanyahu's laatste bezoek aan de Verenigde Staten werd hij niet eens door Clinton op het Witte Huis uitgenodigd. Clinton liet hem tien minuten wachten alvorens hij naar binnen werd geleid. Geen persconferentie en hij werd ook niet zoals gebruikelijk uitgenodigd om in Blairhouse- het officiële gastenhuis voor regeringsleiders- te verblijven, maar moest zelf voor een hotel zorgen. Aan Netanyahu werd fijntjes-doch op duidelijke wijze- te verstaan gegeven, dat hij minstens met een voorstel van 10% verdere terugtrekking uit de

Bijbelse gebieden moest komen, om zo de aartsvader van het internationale terrorisme Yasser Arafat, een beetje tevreden te stellen.

Madeleine Albright

Ooit was [Madeliene Albright](#) buitenland adviseur van de slechtste Amerikaanse president ooit, pindaboer Jimmy Carter. Later was zij Amerika's ambassadeur bij de Verenigde Naties en vervolgens was zij minister van Buitenlandse zaken onder Bill Clinton. Al die jaren is zij bezig geweest Israël onder druk te zetten en te demoniseren en Israëls vijanden te behagen. Thans is zij professor aan de Georgetown University, en wordt door de media gezien als een expert op het gebied van buitenlandse zaken. Op 22 juli 2014 werd zij geïnterviewd door CNN's Wolf Blitzer, en beschuldigde zij Israël van excessief geweld in de oorlog tegen Hamas. Zij noemde Israëls antiterrorisme acties "disproportionate" en zei dat Israël zijn morele autoriteit had verloren. Deze Albright kreeg in het programma "Sixty Minutes" op 12 mei 1996 door Lesley Stahl de vraag voorgelegd of internationale sancties tegen het bewind van Saddam Hoessein in die tijd tegen Irak voldoende effect hebben gehad. „Wij hebben namelijk vernomen dat deze sancties een half miljoen kinderen het leven hebben gekost”. Albright reageerde met de woorden: "Wij denken dat dit het allemaal waard is geweest."

Israël hater Madeliene Albright

Dit is dezelfde Madeleine Albright die mede verantwoordelijk was voor de bombardementen van de NAVO op het voormalige Jugoslavië in de Kosovo oorlog in de lente van 1999, waarbij meer dan 2000 doden zijn gevallen. Dit is dezelfde vrouw die er alles aan deed om terreurmiljardair Yasser Arafat aan de wereld te presenteren als een man van vrede. Nadat in september 2000 Arafat de 2^e intifada orkestreerde waarbij ruim duizend onschuldige Israëlische burgers door Arafats bendes zijn vermoord, liet mevrouw geen enkel protest horen. Nu, na al die jaren is zij

nog steeds bezig Israël te bekritisieren, en laat ze nog steeds zien meer sympathie voor de Palestijnse doodscultuur te hebben dan voor de Israëlische- en zelfs Amerikaanse slachtoffers, terwijl zij heel wat te verantwoorden heeft over haar eigen meer dan schandalige acties. Deze vrouw bezit een totaal gebrek aan morele autoriteit.

Jonathan Pollard

Voorafgaand en tijdens de door Washington afgedwongen onderhandelingen tussen Israël en het PLO-bewind in Wye Plantation in 1998, beloofde Clinton aan voormalig Israëls premier Benjamin Netanyahu dat hij de voor spionage veroordeelde Jonathan Pollard mee naar 'huis' mocht nemen in ruil voor een 'soepele' Israëlische houding in de onderhandelingen. Daarnaast dwong hij Netanyahu tot ingrijpende concessies aan Arafat zonder veiligheidsgaranties voor de staat Israël. Klik [hier](#) voor mijn artikel over Jonathan Pollard.

Bill Clinton beloofde meerdere malen de zaak te zullen herzien, maar deed dat niet. Vlak voor de ondertekening van het Wye-akkoord trok Clinton die belofte aan Netanyahu in en misleidde hij zowel Pollard als de Israëlische premier. Clinton verklaarde later dat hij zijn belofte had moeten intrekken omdat George Tenet, de voormalige chef van de CIA had gedreigd op te zullen stappen als Pollard vrijgelaten zou worden. Het was niet de eerste keer dat Clinton op vals spel werd betrapt en Pollard inzette voor zijn spelletjes. Pollards vrouw vertelde aan de Jeruzalem Post dat Clinton Pollard exploiteerde wanneer hem dat uitkwam. Hij loog regelmatig over de vrijlating van haar man waarbij hij eens de volgende degenererende en walgelijke opmerking richting Israël maakte: „Wanneer jullie braaf zijn als kleine jongens en meisjes en wanneer jullie de Golan Hoogvlakte verlaten, Hebron ontruimen, en alles doen wat ik zeg, zoals het overdragen van de Tempelberg aan de Arabieren, dan zal ik clementie met jullie hebben.”

Tijdens een staatsbezoek aan Israël vertelde hij tijdens een toespraak voor het gehele Israëlische Parlement dat zijn vroegere baptisten-predikant, toen hij nog jong was, had gewaarschuwd zich nooit tegen het volk van Israël te keren omdat anders de God van Israël Zich tegen hem zou keren. De uitspraak van de predikant werd voor Bill Clinton een bittere waarheid zoals later blijken zou.

De periode na Baraks verkiezing leidde tot een [nieuwe golf van terreur door PLO-terroristen](#) en een verhoogde spanning in het hele Midden-Oosten. Tijdens het Camp-David overleg in de zomer van 2000, dwong Clinton als tegenprestatie voor zijn hulp aan Barak tijdens diens verkiezingscampagne, tot steeds verder gaande concessies aan Arafat.

Onderhandelingen in Camp David

Ondanks waarschuwingen van Barak's eigen team om niet te ver te gaan, deed hij Arafat het aanbod om 95% van het Bijbelse land Samaria en Judea te ontruimen en Oost Jeruzalem inclusief de Tempelberg op te geven. Barak aanvaardde alle door Clinton opgedrongen voorstellen. Zoals bekend wees Arafat echter alle voorstellen categorisch van de hand. De eindeloze gespreksronden tussen de partijen onder leiding van Bill Clinton dienden er slechts toe, de positie van Israël te verzwakken.

Terug naar: [Inhoud](#)